

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

21 січня 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 58/вс-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі:

головуючого - Козьякова С.Ю.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Василенка А.В., Весельської Т.Ф., Гладія С.В., Заріцької А.О., Козлова А.Г., Лукаша Т.В., Луцюка П.С., Макарчука МА., Мішина М.І., Прилипка С.М., Тітова Ю.Г., Устименко В.Є., Шилової Т.С., Щотки С.О.,

Громадська рада міжнародних експертів у складі:

Голови - Сера Е. Хупера,

членів ГРМЕ: А. Гутаускаса, Ф. Денкера, Т. Зажечни, М. Лазарової-Трайковської, Л. Харріс,

розглянувши на спеціальному спільному засіданні питання про відповідність кандидата на посаду судді Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду Дідика Миколи Володимировича критеріям, передбаченим частиною четвертою статті 8 Закону України «Про Вищий антикорупційний суд»,

встановила:

Рішенням Комісії від 02 серпня 2018 року № 186/зп-18 оголошено конкурс на зайняття 39 вакантних посад суддів Вищого антикорупційного суду з яких 27 посад суддів до Вищого антикорупційного суду та 12 посад суддів до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду.

Дідик Микола Володимирович у вересні 2018 року звернувся до Комісії із заявою про допуск до участі у конкурсі на зайняття вакантної посади судді Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду та проведення стосовно нього кваліфікаційного оцінювання для підтвердження здатності здійснювати правосуддя у відповідному суді як особа, яка відповідає вимогам пункту 1 частини другої статті 7 Закону України «Про Вищий антикорупційний суд», тобто має стаж роботи на посаді судді не менше п'яти років.

Комісією 26 жовтня 2018 року ухвалено рішення № 246/вс-18, зокрема, про допуск Дідика М.В. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на зайняття вакантних посад суддів Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду.

Рішенням Комісії від 27 грудня 2018 року № 326/зп-18 затверджено результати складеного іспиту під час кваліфікаційного оцінювання у межах конкурсу на зайняття 12 вакантних посад суддів Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду, згідно з якими Дідик М.В. отримав 159,75 бала. Цим же рішенням Дідика М.В. допущено до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досьє та проведення співбесіди» в межах оголошеного 02 серпня 2018 року конкурсу до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду.

Згідно з вимогами частини першої статті 9 Закону України «Про Вищий антикорупційний суд» рішенням Комісії від 06 листопада 2018 року № 249/зп-18 призначено 6 членів Громадської ради міжнародних експертів (далі -ГРМЕ, Рада).

Відповідно до статті 8 Закону України «Про Вищий антикорупційний суд» та підпункту 4.11.5 пункту 4.11 розділу IV Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (далі - Регламент), ГРМЕ ініційовано розгляд питання відповідності кандидата на посаду судді Дідика М.В. критеріям, визначеним частиною четвертою статті 8 Закону України «Про Вищий антикорупційний суд» на спеціальному спільному засіданні шляхом подання до Комісії відповідного повідомлення, яке містить, зокрема інформаційну записку про кандидата.

В інформаційній записці ГРМЕ наведено обставини, які, на думку Ради, викликають обґрунтований сумнів щодо відповідності кандидата критеріям, передбаченим частиною четвертою статті 8 Закону України «Про Вищий антикорупційний суд», а саме, що у 2008 році кандидат отримав надану державою безоплатну квартиру в Києві через 8 місяців після переведення до Києва на посаду судді з Хмельницької області (де він також працював суддею). На той момент існував дуже довгий список осіб, які потребували та очікували на безоплатне житло, і швидкість, з якою кандидат отримав житло, викликає обґрунтований сумнів щодо того, як йому вдалося потрапити на початок списку. 09 березня 2011 року квартиру в Києві було приватизовано на ім'я батьків дружини кандидата, які проживали в Хмельницькій області. Вони подарували квартиру доньці (дружина кандидата) в 2013 році. Кандидат проживає в квартирі, яка зараз належить його дружині, і він декларує лише право користування цією квартирою. Історія операцій із цією квартирою викликає обґрунтований сумнів щодо добросовісності кандидата.

Стосовно наведених в інформаційній записці обставин, кандидатом на посаду судді Дідиком М.В. надано усні та письмові пояснення, підтверджувальні документи, з яких вбачається таке.

Відповідно до Указу Президента України від 25 лютого 2008 року № 160/2008 Дідика М.В. було переведено на роботу на посаді судді Голосіївського районного суду міста Києва. До того, з 2006 року він обіймав посаду судді Деражнянського районного суду Хмельницької області.

Після переведення на роботу до міста Києва кандидат перебував на квартирному обліку. У 2008 році за рішенням органу місцевої влади для суддів Голосіївського районного суду міста Києва було виділено квартиру, яку за результатами оперативної наради суддів Голосіївського районного суду міста Києва 13 листопада 2008 року, вирішено передати судді Дідіку М.В. Цю квартиру не було включено до числа службових жилих приміщень.

Зазначену квартиру суддя отримав на підставі ордера на жиле приміщення № НОМЕР_1 від 04 грудня 2008 року. Відповідно до ордеру до складі сім'ї для отримання житла включено суддю та ІНФОРМАЦІЯ_1. Дружина чи її батьки в ордері зазначені не були.

У березні 2011 року у квартирі, що є предметом обговорення, були зареєстровані батьки дружини кандидата, оскільки мали намір постійно у ній проживати. У подальшому певні періоди часу зазначені особи проживали у квартирі. Періоди фактичного проживання були пов'язані з намірами переїхати до міста Києва для постійного спільного проживання з сім'єю кандидата, оскільки крім дочки (дружини кандидата), інших дітей у них немає. У зв'язку зі станом здоров'я та іншими сімейними обставинами батьки дружини в квартирі не проживають та за власним бажанням 22 травня 2014 року були зняті з реєстрації місця проживання.

Водночас протягом часу, який тесть та теща проживали у цій квартирі, за словами кандидата пенсію вони отримували у м. Хмельницький.

У липні 2012 року квартира була приватизована батьками дружини. Підставами приватизації згаданого житла були наявність права та документів, що підтверджують право приватизувати житло безоплатно в межах номінальної вартості житлового чека або з частковою доплатою один раз, згідно пункту 5 статті 5 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду». На підтвердження кандидатом надано лише копію свідоцтва про право власності, оскільки інші документи, за його словами, не збереглися.

Відповідно до договору дарування від 12 грудня 2013 року квартира була подарована дружині кандидата її батьками.

Надаючи оцінку зазначеним обставинам, слід зазначити, що до переведення на роботу у місто Київ суддя постійно проживав разом із сім'єю у квартирі у місті Хмельницькому. Вказана квартира придбана після реалізації квартири у місті Біла Церква, яка була ним приватизована. Після приватизації квартири у м. Біла Церква права на приватизацію житла кандидат не мав.

Як зазначає кандидат з 2008 року по теперішній час він постійно проживає у квартирі що є предметом обговорення, водночас його дружина ІНФОРМАЦІЯ_2 постійно проживають у м. Хмельницькому. Як зазначив кандидат, до ІНФОРМАЦІЯ_3 наміру переїздити на постійне місце проживання до Києва вони не мають.

Натомість батьки дружини постійно проживають у квартирі у м. Кам'янець-Подільський, яка була приватизована у 1990-х роках ними та членами їх сім'ї, проте право на приватизацію було використано не повністю. Квартира у м. Києві була ними приватизована шляхом доплати за частку, яка перевищує частку безоплатної приватизації. Документів щодо співвідношення часток платної та безоплатної приватизації, коштів, які були сплачені батьками дружини, кандидатом не надано.

Відповідно до Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» приватизація державного житлового фонду - це, зокрема, відчуження квартир (будинків), призначених для проживання сімей та одиноких осіб, кімнат у квартирах та одноквартирних будинках, де мешкають два і більше наймачів, державного житлового фонду на користь громадян України.

Статтею 3 зазначеного Закону визначено, що приватизація здійснюється шляхом:

безоплатної передачі громадянам квартир (будинків), житлових приміщень у гуртожитках з розрахунку санітарної норми 21 квадратний метр загальної площі на наймача і кожного члена його сім'ї та додатково 10 квадратних метрів на сім'ю;

продажу надлишків загальної площі квартир (будинків), житлових приміщень у гуртожитках громадянам України, що мешкають в них або перебувають в черзі потребуючих поліпшення житлових умов.

Згідно зі статтею 5 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» до членів сім'ї наймача включаються лише громадяни, які постійно

проживають в квартирі (будинку) разом з наймачем або за якими зберігається право на житло.

Як вбачається з наданих кандидатом пояснень батьки його дружини постійно у квартирі у м. Києві не проживали, а проживали у м. Кам'янець-Подільському Хмельницької області, про що кандидатом було зазначено в анкеті. Інформація про перебування їх на черзі потребуючих поліпшення житлових умов також відсутня. Таким чином потреби реєструвати місце проживання у квартирі в м. Києві та проживати там у тестя і тещі судді не було, з чого можна зробити висновок, що такі дії були вчинені виключно з метою приватизації зазначеної квартири в обхід норм законодавства.

На думку Комісії та ГРМЕ наведені обставини вказують на умисне створення кандидатом штучних передумов для приватизації квартири у місті Києві та подальшої передачі її у власність дружини кандидата особами, які не були членами його сім'ї в розумінні Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду».

Водночас подальша передача квартири у власність дружини кандидата також свідчить про те, що її батьки не мали наміру приватизувати квартиру у місті Києві з метою подальшого проживання у ній.

Комісія та ГРМЕ звертають увагу на те, що кандидат не міг не бути обізнаним про зазначені обставини.

Також кандидат не зміг пояснити походження джерел, за рахунок яких батьками дружини кандидата було набуто квартиру, яка є предметом обговорення, а саме щодо доплати частки, яка перевищує частку безоплатної приватизації.

Це, на думку Комісії та ГРМЕ, свідчить про неналежну поведінку судді щодо обов'язку бути обізнаним про майнові інтереси членів своєї сім'ї та підтвердити законність джерел походження майна у зв'язку з проходженням кваліфікаційного оцінювання, як це передбачено статтею 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

За результатами спеціального засідання, заслухавши доповідача - члена Ради, кандидата на посаду судді, дослідивши інформаційну записку про кандидата, надані ним усні та письмові пояснення, інші обставини, обговорені під час засідання, у членів Комісії та Ради лишилися обґрунтовані сумніви щодо відповідності Дідика М.В. критеріям, передбаченим частиною четвертою статті 8 Закону України «Про Вищий антикорупційний суд».

Ураховуючи викладене, відповідно до вимог підпункту 4.11.10 пункту 4.11 розділу IV Регламенту на голосування членів Комісії та Ради винесено питання щодо того: «Чи відповідає кандидат критеріям, передбаченим частиною четвертою статті 8 Закону «Про Вищий антикорупційний суд»?».

За результатами голосування членів Комісії та ГРМЕ рішення щодо відповідності кандидата на посаду судді Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду Дідика М.В. критеріям, визначеним статтею 8 Закону України «Про Вищий антикорупційний суд», не набрало установленної цією статтею кількості голосів. У зв'язку з цим кандидат має бути визнаний таким, що припинив участь в оголошеному Комісією конкурсі на посаду судді Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду.

Керуючись статтями 8, 9 Закону України «Про Вищий антикорупційний суд», статтями 81, 93, 101 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Регламентом, Комісія та Рада

вирішили:

1. Рішення про те, що кандидат на посаду судді Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду Дідик Микола Володимирович відповідає критеріям, визначеним статтею 8 Закону України «Про Вищий антикорупційний суд», не набрало установленної цією статтею кількості голосів.

2. Визнати кандидата на посаду судді Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду Дідика Миколу Володимировича таким, що припинив участь в оголошеному Комісією 02 серпня 2018 року конкурсі на посаду судді Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду.

Головуючий

Голова

С.Ю. Козьяков

Сер Е. Хупер

Члени Комісії:

Члени Ради:

В.І. Бутенко

А. Гутаускас

А.В. Василенко

Ф. Денкер

Т.Ф. Весельська

Т. Зажечни

С.В. Гладій

М. Лазарова-Трайковська

А.О. Заріцька

Л. Харріс

А.Г. Козлов

Т.В. Лукаш

П.С. Луцюк

М.А. Макарчук

М.І. Мішин

С.М. Прилипко

Ю.Г. Тітов

В.Є. Устименко

Т.С. Шилова

С.О. Щотка